

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

28 ΜΑΪΟΥ 2010

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Σκριβωνιανός είχε στασιάσει στην Ιλλυρία ενάντια στον Κλαύδιο. Ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του και μετά το φόνο του Σκριβωνιανού τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο στη Ρώμη. Επρόκειτο να ανέβει στο καράβι: η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να την επιβιβάσουν μαζί του. Δεν το κατόρθωσε. Νοίκιασε ένα ψαροκάικο και ακολούθησε το πελώριο καράβι.

Με αυτό το σχέδιο εμφανίστηκε κάποτε απρόοπτα και έπιασε τις κομμώτριες επ' αυτοφώρω. Παρόλο που ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στα φορέματά τους εντούτοις ο Αύγουστος προσποιήθηκε πως δεν τις είδε και άφησε την ώρα να κυλήσει με άλλες κουβέντες, ώσπου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία της. Τότε ρώτησε την κόρη του αν σε μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «προτιμώ, πατέρα μου, να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας της την αντέκρουσε με το εξής ψεύτικο επιχείρημα : «Δεν αμφιβάλλω πως δε θέλεις να μείνεις φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;»

Παρατηρήσεις

- B.1.** partium, miles, ingentiora, ornatricum, veste, alius, sermo, tempora, mentioni, filiae, anno, mendaciorum, quis, istud, sui
- B.2.** motu, esset, occidisti, orems, imponi, conduc, sequendi, interveniunt, opprimitote, deprehendissetis, extrahar, malit, respondebunt, obiceremini, fecerint
- Γ.1.** α Romam: απόρροια αιτιατική (ονόματος πόλης) που δηλώνει κίνηση σε τόπο στο trahebatur
piscatoriam: επιθετικός προσδιορισμός στο naviculam
aliquando: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο intervenit
earum: γενική κτητική στο vestem
vidisse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο dissimulavit
tempus: αντικείμενο στο extraxit
calvam: κατηγορούμενο στο te

β Δευτερεύουσα ουσιαστική ενδοιαστική πρόταση που λειτουργεί ως αντικείμενο στο non times. Εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο ne γιατί εκφράζει φόβο μήπως γίνει κάτι (ανεπιθύμητο). Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, όπως όλες οι ενδοιαστικές, επειδή το περιεχόμενό της αφορά κάτι ενδεχόμενο ή πιθανό. Ειδικότερα με χρόνο ενεστώτα (faciant) επειδή εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (non times: οριστική ενεστώτα) και σύμφωνα με την ιδιομορφία της ακολουθίας των χρόνων αναφέρεται στο παρόν-μέλλον (συγχρονισμός δευτερεύουσας-κύριας).

- Γ.2.** α Arma a Scriboniano in Illyrico contra Claudium mota erant.
β Cum Scribonianus occisus esset.
γ Iulia respondit patri se canam esse malle.